Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

HVIDOVRE LOKALHISTORIE

AVEDØRE OG HVIDOVRE

Forstadsmuseet / Hvidovre Lokalhistoriske Selskab
30. årgang—Nr. 1– 2012

Indhold

Nyt fra formanden	*af Ole Asbjørn Petersen*	*Side 3*
Uddrag fra POLITIKEN	*udklip fra 6. februar 1932*	*Side 4*
Stormflod i Hvidovre 1932	*af Jens Fr. Jørgensen*	*Side 5*
Romanen om Lena Jørgensen	*af Jens Fr. Jørgensen m.fl.*	*Side 8*
Hvidovres største træ?	*af Jens Fr. Jørgensen*	*Side 10*
Et suverænt stykke rockhistorie	*af Uffe Schønnemann*	*Side 18*
Ved landsbyens gadekær	*af Jørgen Salhauge og Jens Fr. Jørgensen*	*Side 20*
Gartner Knudsen fortæller	*af Jørgen Salhauge*	*Side 26*
Hovedbibliotekets lørdagshjørne	*af Jørgen Salhauge*	*Side 27*
Ny bog om hovedstadsmonopolet	*af Lisbeth Hollensen*	*Side 28*
Medlemsarrangementer 2012		*Side 30*
Bestyrelsen og udvalg		*Side 31*
Bogen om Hvidovre Rock set fra bagsiden (Foto)		*Side 32*

Hvidovre Lokalhistoriske Selskab

Rytterskolen Hvidovre Kirkeplads 1, 2650 Hvidovre

Tlf. 36473444 E-mail.: hls@hvidovrelokalhistoriskeselskab.dk

www.hvidovrelokalhistoriskeselskab.dk

Forstadsmuseet

Alarmpladsen 3, Avedørelejren, 2650 Hvidovre

Tlf. 36490030 E-mail: forstadsmuseet@forstadsmuseet.dk

www.forstadsmuseet.dk

Redaktion: Jørgen Salhauge, Poul Sverrild (ansvh.)

E-mail: hlsredaktion@live.dk

Tryk: Hvidovre RådhusTrykkeri. Trykt i 600 eksemplarer

Forsidefoto: Ny "Indgangsportal" til Vestvolden ved Gl. Køge Landevej

NYT FRA FORMANDEN

Af Ole Asbjørn Petersen

Mandag den 16. januar fik vi den triste meddelelse, at Allan Fredskov var afgået ved døden. Allan talte åbent om sit sygdomsforløb, men at livet skulle slutte så brat, kom bag på alle.

Allan var den ene af kommunalbestyrelsens to medlemmer i Hvidovre Lokalhistoriske Selskab og har siden 2001 deltaget i bestyrelsesarbejdet. Altid aktiv og positiv omkring selskabets virksomhed. Nu er Allan her ikke mere, men det er med glæde, at vi kan se tilbage på hans indsats og det gode samarbejde gennem de næsten 11 år i bestyrelsen.

Æret være Allans minde.

Som nyt medlem i bestyrelsen indtræder Ømer Kuscu. Ømer bydes hermed hjertelig velkommen til det kommende samarbejde.

Mandag den 12. marts kl. 19.00 afvikles den ordinære generalforsamling i Lille Frihedens Aktivitetssal. Sammen med medlemsbladet er der vedlagt indbydelse og dagsorden. Som følge af sammenlægningen med Avedøre Selskabet og Historiens Hus navneskifte til Forstadsmuseet har vi i bestyrelsen valgt at stille ændringsforslag til de gældende vedtægter, der gerne skulle tage højde for den nye situation. Såvel de gældende vedtægter som det reviderede forslag er ligeledes vedlagt.

På generalforsamlingen skal vi tage afsked med Ejvind Jensen, selskabets mangeårige kasserer. Der skal lyde en hjertelig tak for det store arbejde, der gennem årene er ydet ikke alene i jobbet som kasserer, men også på mange andre områder i dagligdagen.

Så er der en slags rund fødselsdag. Vores medlemsblad "Hvidovre Lokalhistorie" runder nu de 30 år. Med 4 årlige udgivelser i samarbejde med Forstadsmuseet bringer vi stort og småt fra både Hvidovre og Avedøre. Vi fejrer det med at udgive bladet i farvetryk.

Sluttelig vil jeg gøre opmærksom på, at man ved indbetaling af kontingent for 2012 senest den 7. marts er deltager i lodtrækning af 10 flasker rødvin.

Nybyggerbyen ved Hvidovre paa ny sat under Vand

Oversvommelsen varede hele Formiddagen i Gaar og nødte adskillige Familier til at flygte.

Redningskorpset opkaster en Dæmning for paakommende Tilfælde.

Morsomt at vade rundt i Søerne i lange Sømstøvler og aflægge Besøg hos de indespærrede Familier.

Fra POLITIKENS artikel den 6. februar 1932

Stormflod i Hvidovre 1932

Af Jens Frederik Jørgensen

Hvidovre er en af de byer, der kan se frem til at få højere vandstand og hyppigere stormfloder. Det fremgår af en rapport, som Naturstyrelsen og Kystinspektoratet har udarbejdet. Heri udpeges 10 steder i Danmark, hvor risikoen for oversvømmelser er størst. En forsmag på, hvad oversvømmelser kan indebære, fik vi med skybruddet den 2. juli 2011.

Oversvømmelser i Hvidovre er ikke noget nyt. Den 2. og 5.februar 1932 var der stormflod over Hvidovre. Det kan man læse i Hvidovre Avis og Politiken fra dengang.

Et af de steder, hvor historien herom fortælles, er på soklen af ENGHUSET på Strandegårdsvej.

Smed i bugser- og bjergningsselskabet Svitzer – Eigil O. Pedersen - havde i 1925 som en af de første

Eigil O. Pedersen, sammen med to kvindelige familiemedlemmer. Stormflodsmærket fortæller os, hvor højt vandet gik ved stormfloden i 1932 og dog!

I forbindelse med en oppudsning af soklen er mærket blevet genplaceret ca. 6-8 centimeter for højt. Det ses, når mærkets placering på billedet fra 1950erne sammenholdes med et billede af mærket, som det sidder i dag. Se næste side.

bygget et hus tæt ved Kalveboderne. Kystlinjen lå dengang i en strandsump, der lå nogle meter lavere end det terræn, han byggede på. Kystagerparken, som vi kender den i dag, var ikke anlagt.

ENGHUSET blev ramt af stormfloden, og Eigil O. Pedersen smedede et bølgemærke og årstallet 1932, som han satte på soklen af sit hus. ENGHUSET havde på dette tidspunkt ingen kælder. En mindre viktualiekælder blev først udgravet senere. Eigil O. Pedersen boede i ENGHUSET fra 1925 til 1991.

Hvidovre Avis skrev om stormfloden den 2. februar. Artiklen i Hvidovre Avis fredag den 5. februar 1932 havde overskriften: "Stormflod over Hvidovre" og begyndte således: " En Naturkatastrofe, hvis lige ikke er set siden Stormfloden i 1872, ramte Mandag Nat Hvidovre. Den stærke Vestenstorm havde drevet store Vandmasser ind i Sundet, baade fra Nord og Syd, og efterhaanden blev vandtrykket i Kalleboderne saa stærkt, at det maatte have en Udløsning. En Flodbølge rejste sig, og væltede ind over de lavtliggende Arealer ved Stranden, og

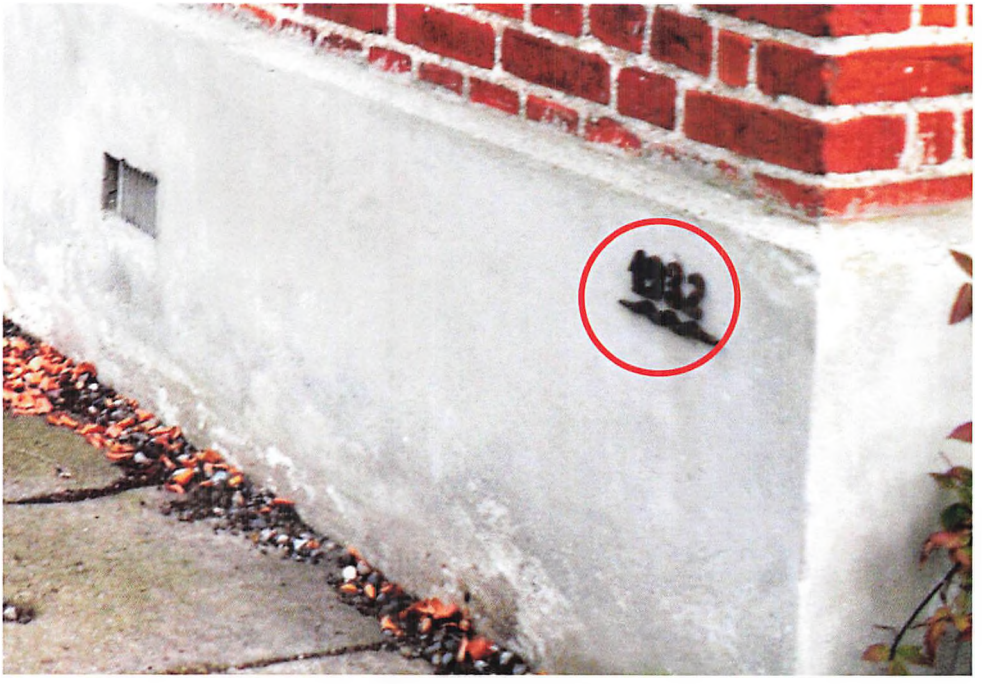

De nuværende ejere af ENGHUSET har sagt, at de ud fra det gamle billede i løbet af foråret vil omplacere mærket, så det kommer til at sidde i den rigtige højde igen.

gennem Harrestrup Aa væltede Vandet ud over det nærmest liggende Areal af Torstensgaardens Villaby."

Hvidovre Avis beretter også om, hvorledes en mand, der boede i et lille træhus nede ved kysten vågnede kl. 2½ ved at høre vandet skvulpe i sin stue. Han vadede igennem det kolde vand til den nærmeste telefon og alarmerede politi og redningskorps. De lokale betjente – Engelstrup og Petersen – kom omgående til stedet og takket være deres "Raadsnarhed" opstod der ikke panik blandt de indespærrede familier.

Oversvømmelserne gik bl.a. særligt ud over en ejendom på Sydkærsvej. Langs Strandbovej var alle kældre fyldt med vand og hos sognerådsformand Arnold Nielsen (der boede Hvidovre Strandvej 68) stod vandet 12 tommer højt.

Oversvømmelserne gentog sig den 5. februar 1932 og blev nu også bemærket uden for Hvidovre.

Politiken beretter den 6. februar 1932 i en artikel med to billeder om, hvorledes nybyggerbyen ved Hvidovre på ny var blevet sat under vand. I artiklen fortælles det, at vandstanden ifølge vandstandsmåleren på Kalvebod Sluseværk var 1,28 m over daglig vande, da højvandet var højest. Ved en tidligere oversvømmelse nåede det op på 1,45 m over daglig vande.

Politiken beretter også, at " hele Omraadet omkring Flaskekroen synede paa et givet Tidspunkt, som en stor Sø". "Vandet trængte ind i en Lavning ved Sydkærsvej, der forvandledes til et Kær med en dybde på 30 cm."

Politiken beretter tillige, at også Avedøre Strand var sat under vand i forbindelse med oversvømmelsen.

Oversvømmelserne kostede ingen menneskeliv, men forvoldte mange skader på ejendomme og løsøre. Der blev etableres et udvalg med repræsentanter fra de 10 hårdest ramte foreninger, der indsamlede oplysninger om skadernes omfang og som sendte forslag til sognerådet, amtsrådet og regeringen om, hvorledes gentagelser kunne forhindres.

Romanen om Lena Jørgensen

Af Jens Frederik Jørgensen , Lene Fauerby og Poul Sverrild.

Den 12. oktober 1971 udkom der en roman, hvori bynavnet "Hvidovre" indgik i titlen – den eneste roman, hvor det er tilfældet.

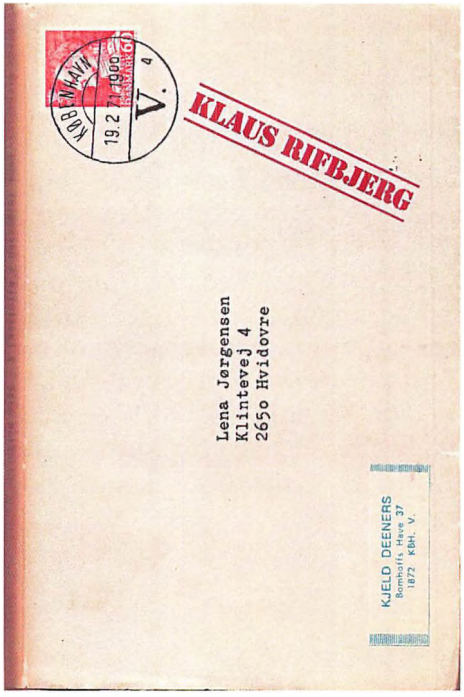

Postnumre var blevet indført i 1967

Romanens titel er. "Lena Jørgensen, Klintevej 4, 2650 Hvidovre". Romanens forfatter er Klaus Rifbjerg, og bogen udkom på forlaget Gyldendal.

Bogen blev rost af de fleste anmeldere som værende enkel, varm og stilfærdig. Lige ud ad landevejen, let af forstå, morsom og ret virkelighedstro.

I bogen fortæller bogens hovedperson – Lena Jørgensen – om sit liv på baggrund af de oplevelser, hun har i de første 6-8 måneder af 1971.

Lena er 45 år og hjemmegående husmor. Hun er gift med Hugo, der er lillebils chauffør. De har to børn Liselotte på 18 og Kaj på 15. Hun var postassistent, indtil hun fik de to børn.

Lena er født på Amager i Holmbladsgade og *"ikke Parmagade, hvor de kønneste piger på Amager kommer fra"*, som hun siger i romanen. Hun bor nu med familien i et rækkehus i Hvidovre efter 10 år i en lejlighed i Herlev.

Hun er gået i stå – hun er opgivende – hun sidder fast. Når hun læser ugebladene bliver hun irriteret. Det, der står heri, handler godt nok en gang imellem om almindelige mennesker, almindelige mennesker som Lena, men hun synes på en fjollet måde. De, der skriver, giver gode råd om, hvordan andre skal leve deres liv, og det er alligevel ikke hendes liv, måske et liv hun kunne drømme om.

En dag læser hun en artikel af for-

fatteren Kjeld Deeners, som hun har læst to bøger af. Artiklen er propfuld af gode råd, og hun får nok! Hun får spat og myrekryb og skriver et brev til Deeners. Hun får også et svar fra ham. Bogen beskriver, hvorledes hun den almindelige læser mødes med Deeners til en forfatteraften og tilfældigt på en afbudsferie, som hun er på alene til Gran Canaria. Gennem kontakten med Deeners vågner Lena op af sit stillestående liv og begynder gradvist at stille spørgsmål ved sin tilværelse. Hun går fra passivt at se på til at blive aktiv – livet er endnu ikke forbi.

I et fødselsdagsinterview i Information den 9. december 2011 i anledning af sin 80 års fødselsdag betegner Klaus Rifbjerg selv bogen *"som en meget væsentlig lille bog"*.

I et telefoninterview med Hvidovre Lokalhistoriske Selskab den 26. januar 2012 svarer Klaus Rifbjerg på spørgsmålet om, hvorfor han har valgt, at Lena Jørgensen lige netop skulle bo i Hvidovre.

"Ja, det er der flere grunde til.

For det første stammer mit kendskab til Hvidovre fra den kendsgerning, at Villy Sørensen engang i begyndelsen af 60erne købte et hus i Hvidovre Og der kom jeg en del, og derfor fik jeg et vist indtryk af Hvidovre, og hvad Hvidovre var for noget.

Noget af det, der tiltalte mig, var - og som jeg også har skrevet i en digtsamling, der refererer til det, som jeg kalder " terrain vague". Sådan nogle ubestemmelige områder, halvt by, halvt land, sådan et overgangsområde, hvor man ikke rigtig kan se, hvor det ene holder op, og det andet begynder og omvendt."

"Det var et ubestemmeligt område, som efterhånden bliver ædt af byen, hvor man kan mærke byen nærmer sig og erobrer det mere og mere."

" Det tiltalte mig. Det var sådan ligesom et sted, ligesom Villy havde gjort, hvor man byggede små huse, hvor almindelige mennesker boede. Og derfor blev det Hvidovre. Teoretisk kunne det ligeså godt have været Amager, hvis det skulle være. Jeg foretrækker altså ligesom at løfte historien ud af den der Amagermytologi og gøre noget andet. Derved kom jeg på det, at dét skulle være Hvidovre.

Det synes jeg også passer til Lena Jørgensen og hendes omstændigheder osv. Hun er vel sådan, hvad som man vil kalde lavere middelklasse, og det var nok den slags parcelhusfolk, der i hvert fald dengang befolkede det område, som var mere eller mindre udbygget."

Klaus Rifbjerg blev spurgt, om der

var en særlig historie bag navnet Lena Jørgensen.

" Overhovedet ikke. Det skulle bare være lige så almindeligt som Hvidovre."

Romanen fik en meget stor læserskare. Den blev trykt i 15.000 ordinære eksemplarer og 58.000 bogklubeksemplarer. Hertil kom, at bogen også blev trykt som føljeton i Søndags BT, der havde et oplag på 260.000 og blev læst af ca. 800.000.

Romanen om Lena Jørgensen nåede i usædvanlig grad Danmark rundt. Den udkom også i et stort oplag i DDR. Her var "Hvidovre" dog i titlen skiftet ud med "Kopenhagen".

I Søndags BT-udgaven var nogle halve sider med refleksioner røget ud tillige med ord, der ikke kunne forekomme i et dameblad, fordi de var for frække.

Klaus Rifbjerg fortæller, at i DDR-udgaverne af hans romaner *" røg de seksuelle udskejelser også ud."*

Romanen rummer mange præcise beskrivelser af Hvidovres geografi, der må bygge på, at Klaus Rifbjerg har et særligt kendskab til Hvidovre.

Således beskrives en køretur som Lena Jørgensen har med Kjeld Deeners i hans Triumph-sportsvogn inde fra Gl. Strand. De kører bagom byen, forbi Ørstedsværket, ad Vigerslev Allé og kommer til Sønderkær. Her kører de over Hvidovrevej og så til højre og lidt senere til venstre op ad en mindre vej.

Så er de i romanen nået frem til Klintevej!

I romanen hører vi også om omgivelserne til rækkehuset på Klintevej. Rækkehusets udsigt er ved at blive ødelagt. Der har været mark for enden af Klintevej indtil for ½ år siden. Man kunne høre lærken om foråret og se den. Nu bygger de et hospital.

Lena siger i romanen: *"Da vi køber huset var der overhovedet ikke nogen, der sagde, at der en dag skulle ligge et sygehus, hvor der engang var eng."*

Senere i romanen har hun forligt sig med tanken om et hospital. *"Måske var det meget godt med det hospital. Et hospital kunne man altid få brug for, hvis man skulle gå hen og blive syg. Men foreløbig fejlede jeg jo ikke noget."* Sådan slutter romanen.

Der findes som bekendt ikke nogen vej i Hvidovre med navnet Klintevej.

Lige efter, at romanen var udkommet, var der i Hvidovre Avis en artikel, hvor avisens medarbejder – Søvad – prøvede at skyde sig

ind på, hvor romanens Klintevej i virkeligheden lå i Hvidovre, og nåede frem til, at det måtte være Tusbyvej.

Klaus Rifbjerg fortæller i interviewet, at det er forfatteren Villy Sørensens hus og dets omgivelser, der har stået model til romanens Klintevej. Villy Sørensen boede fra 1963 til 1974 på Tvingsager nr. 3.

På spørgsmålet om, hvor han har hentet navnet Klintevej fra, svarer Klaus Rifbjerg:

" Jeg har hentet den via den enkle og banale kendsgerning, at min søster boede i Risskov. Hun boede på noget, der hedder Bynkevej og så kommer der altså en Klintevej. Man henter jo ting og sager rundt omkring og ligesom føler, at de kan bruges, men helt tilfældigt."

Et af bogens gennemgående temaer – ved siden af Lenas familieliv – er kontakten mellem hende, det almindelige menneske og så forfatteren Kjeld Deeners.

Kontakten etableres i romanen ved, at hun skriver et brev til Deeners. Klaus Rifbjerg blev i interviewet spurgt, om det var et brev fra en læser, der gav ham ideen til romanen.

Hertil svarede Klaus Rifbjerg: *"Man får jo ind imellem overraskende breve fra folk, der har læst noget man har skrevet, og som genkender noget i det, man har skrevet fra deres eget liv og som måske også minder om en problematik, som de selv går og bakser med. Derfor kan der være nogle spørgsmål, som måske ikke bliver formuleret direkte, men som ligger i det tonefald, brevet er skrevet i, og hvor man tænker, her er et eller andet, som skaber en forbindelse, men som altså i de fleste tilfælde er af fuldstændig abstrakt karakter. Eller man sender et brev til vedkommende, skriver sådan og sådan, eller takker, eller hvad man nu gør. Og så faldt det mig altså ind, at man kunne lade sådan en person manifestere sig som et rigtigt menneske. Og det blev så Lena."*

Forholdet mellem læseren og forfatteren har Klaus Rifbjerg også skrevet om i en kronik i Politiken den 4. oktober 1985 med overskriften: " Venlig hilsen til Lena Jørgensen, Hvidovre – Portræt af min læser". Heri betegner han Lena Jørgensen som sin yndlingslæser.

"Hun er "en kone af folket", men hun er samtidig noget andet: et sammensat enestående individ med samme længsel, som de fleste af os har, og som er det eneste, der for alvor får os til at flytte os: en længsel efter noget andet, noget større, noget mere levende, sensuelt, grænsesprængende og fantasifuldt, der kan trives lige

her, hvor du og jeg er, hvis vi selv vil og har mod og hjerte nok til at tage sagen i egen hånd.

Med Lena Jørgensen er jeg dybt forbundet, og da jeg ved hun har søstre og brødre over det ganske land oven i købet af kød og blod, føler jeg mig sjældent alene."

I interviewet uddyber Klaus Rifbjerg dette tema: *" Jeg føler mig personligt i øjenhøjde med folk, selv om man måske vil opfatte det på en anden måde, det ved jeg ikke."*

"Der er altså nogen, som er ens læsere, og som forstår, hvad man siger og vil og gør. Og jeg synes netop den svimmelhed, som Lena Jørgensen oplever i arenaen i Spanien til den der tyrefægtning siger, hvad det er for en hvirvel, vi befinder os i. Og det er klart, at alting ikke kan være ens. Og at digtere selvfølgelig har et særligt talent, og derfor skiller sig ud, men inden under skjorten er vi jo alle sammen af samme slags, og jeg føler mig meget på almindelighedens parti, hvad bogen om Lena Jørgensen også er udtryk for."

Romanen om Lena Jørgensen – det almindelige menneske, som man kan møde i hele Danmark og ikke kun i Hvidovre, slutter med, at hun "springer ud" i livet.

Hvad der sker med Lena formulerer Klaus Rifbjerg i interviewet således: *" Det, der sker med hende, er, at hun pludselig får fat i en forståelse eller nogen intellektuelle kræfter i sig selv, som hun ikke har været opmærksom på før. Altså er der pludselig en eller anden klokke, der ringer, og som nok er kritisk over for det som er højtravende osv., men samtidig også tiltrukket. Hun prøver jo som mange af de figurer, jeg har beskrevet i min karriere, at bryde ud af noget og gøre det større og derved altså også inkorporere kunsten, i det tilfælde kunstneren selv. Hun er det modsatte af rindalist, hun river ikke sin stol i stykker og smider den i hovedet på dem, der står oppe på scenen. Hun er nysgerrig."*

I romanens sidste afsnit fortæller Lena: *"Jeg havde taget et job i Brugsforeningen ved kassen. Nu var jeg lige hjemme, fordi jeg havde glemt at stille frokostmad til Hugo om morgenen. Ellers kørte jeg hver dag på cykel langs hospitalsbyggeriet for at komme på arbejde".*

Lena er som mange af de hjemmegående husmødre i begyndelsen af 1970erne på vej ud på arbejdsmarkedet, og mon ikke den brugsforening, hun har fået job i, lå på hjørnet af Kettegård allé og Arn. Nielsens Boulevard.

Romanen giver et tidstypisk bille-

de af Danmark omkring 1971. Spolebåndoptageren har gjort sit indtog i familierne, Deeners sportsvogn er en Triumph, Hugo kører ikke taxa men lillebil, og dessertvinen er kirsebærvin.

Bogen er her mere end 40 år efter sin udgivelse stadig meget læseværdig eller værd at genlæse.

God læselyst!

klinte, planteart i slægten klinte, der kun har få arter og tilhører nellikefamilien. Klinte er en enårig, opret, gråfiltet urt med linjeformede blade. Bægeret er sammenvokset, kronbladene violette, sjældent hvide. Frugten bliver en kapsel med nyreformede, meget giftige frø. Klinte stammer fra det østlige Middelhavsområde og er med kornavlen indslæbt til store dele af verden. Den var tidligere et besværligt og på grund af sin giftighed farligt markukrudt, heraf udtrykket "at skille klinten fra hveden"; i bibelsk sammenhæng er klinte dog næppe en veldefineret botanisk art; der hentydes snarere til ukrudt i almindelighed. Den er imidlertid nu i stærk tilbagegang overalt i Europa og er næsten forsvundet fra Danmark.

Kilde: www.denstoredanske.dk

Almindelig klinte

Om forfatteren.

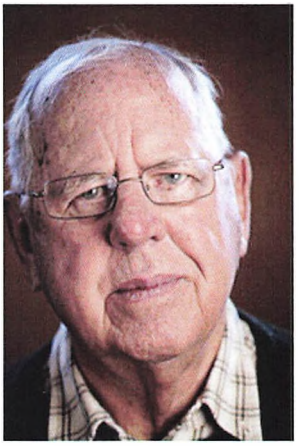

Foto:© Klaus Holsting, 2011

Klaus Rifbjerg er født i 1931. Han voksede op på 1930'ernes Amager. Han debuterede i 1956 med digtsamlingen *Under Vejr med mig selv.* I 1958 udkom *Den Kroniske Uskyld* og i 1965 digtsamlingen *Amagerdigte.* Den righoldige produktion omfatter udover digtsamlinger, romaner og noveller også skuespil, filmmanuskripter, revyer og rejsebeskrivelser.
I 1967 blev han tildelt De Gyldne Laurbær og blev medlem af Det Danske Akademi. I 1970 fik han Nordisk Råds litteraturpris, i 1997 Herman Bangs Mindelegat, i 2001 Modersmål -Prisen og i 2009 Rungstedlundprisen.

Kilde: www. wikipedia.org

"Klintevej 4", som i virkeligheden er Tvingsager 3, hvor Klaus Rifbjerg ofte har besøgt forfatterkollegaen Villy Sørensen, der boede her fra 1963 til1974. Billedet er fra januar 2012.

I romanen omtales hospitalsbyggeriet. Villy Sørensen var flyttet til Tvingsager for at få ro til at arbejde, men blev voldsomt generet af hospitalsbyggeriet, der med Klaus Rifbjergs ord "fordrev ham" herfra igen. Den røde pil viser hvor vejen Tvingsager ligger i forhold til hospitalet.

Hvidovres største træ?

Af Jens Frederik Jørgensen

Kører eller går man fra Hvidovrevej ad Brostykkevej mod Gammel Køge Landevej, fanger blikket uvilkårligt den store flotte blodbøg på hjørnet af Risbjergvej og Brostykkevej. En vinterdag ser man træets silhuet stå med gasbeholderen i Valbyparken som baggrund.

Lokalhistorie er fortællinger om det liv mennesker har levet i byen. Gamle bygninger og træer er spor af tidligere generationers liv og fortæller, hvordan de skabte og satte deres vedvarende præg på bybilledet.

Blodbøgen – Brostykkevej 56 – er et pragteksemplar, der har sin helt egen historie. Hvis træet havde haft evnen til at tale, ville det have kunnet fortælle om sit mere end 100-årige liv. Det kan blodbøgen ikke, men dens historie fortjener alligevel at blive forsøgt fortalt.

Blodbøgen er ca. 18 meter høj og måler 1 meter over jordniveau 4,4 meter i omkreds og har dermed en diameter på 1.4 meter. Den er i omkreds måske det største træ, der findes i Hvidovre?

De nuværende ejere – Peter og Solveig Axelsen – fortæller, at en gartnerkyndig har fortalt dem, at træet

Blodbøgen med gasbeholderen i Valbyparken som baggrund

sandsynligvis er selvsået. Det har ikke én stamme, men ca.1½ meter over jorden deler det sig i 3 stammer. Et egern har måske gravet den "bog" ned, som er blevet til det træ, vi ser i dag.

I 1906 forpagtede Carl Andersen et stykke jord i Hvidovre og startede et gartneri. Her byggede han i 1913 sit hus og sine drivhuse. Gartneriet fik navnet Brassica – opkaldt efter en af gartneriets hovedkulturer – kål. Gartner Andersen dyrkede blomkål og havde også avl af blomkålsfrø, der vandt ærespræmier og blev eksporteret så langt væk som til Amerika.

Blodbøgen stod der givetvis allerede i 1913, og stod ikke i vejen for byggeriet. Derved overlevede den og voksede sig stor og prægtig.

Træet står i det sydvestlige hjørne af haven, og generer ikke naboerne samtidig med, at det giver ejerne skygge i haven på varme sommerdage.

Da Carl Andersen byggede huset valgte han at lægge tagsten på med samme farve som blodbøgens blade. Taget er intakt nu næsten 100 år senere.

Vejen til gartneriet gik i 1913 fra Gammel Køge Landevej ad Grønnevej (i dag Brostykkevej) og fortsatte rundt ad det, der i dag er Risbjergvej. Ved indkørslen til Brostykkevej 56 står der i haven et andet sjældent træ. Det er et prydkirsebærtræ, men meget speciel, da det blomstrer 2 gange om året, normalt i november og i maj. Det bærer det fine latinske navn: Prunus Subhirtella Autumnalis.

Huset på Brostykkevej 56 har kun haft 2 ejere, idet de nuværende ejere købte huset af Carl Andersens enke i 1977.

PS. Blodbøgen beder mig hilse og sige, at den da også har et fint latinsk navn: Fagus sylvatica purpurea.

Fakta om Brassica

Det var heldigt for Hvidovre kommune, at gartneriet Brassica først blev nedlagt omkring 1950. En tiltrængt byggegrund til en nødvendig skole i området fik kommunen herved mulighed for at købe af gartner Carl Andersen. På grunden blev Risbjergskolen opført i årene 1951-53, og skolen blev indviet i 1955. Huset med blodbøgen ses i den røde ring. Luftfoto fra 1935

Et suverænt stykke lokal rockhistorie

"Hvidovre Rock 1960-1980" af Thomas Gjurup

Uffe Schønnemann bidrog til det musiske Hvidovre bl.a. i Briller & Pæne Ben, Falcons og Pacific Grove og var bassist i gruppen Hutlihut indtil 1970, hvor han helligede sig maleriet.

Uffe Schønnemann skriver om bogen:

Det er intet mindre end et gigantisk detektivarbejde forfatteren til bogen "Hvidovre Rock 1960-1980" har begået. En overskuelig helhed i rækkefølge år for år, med masser af skrift og billeder omkring de forskellige bands, samt udklip fra Hvidovre Avis.

Blot for at nævne nogle få som var med fra start: Rocking Ghosts, Foottappers med Bjørn Uglebjerg og Per Frost, Peter Belli, The Treffters, Lecia & Lucienne, Meteors og senere Hanne & Lotte Rømer, Jan Toftlund, Sensory System og mange mange andre. Dette krydret med datidens politiske kommentarer samt anekdoter fra musikerne Thomas Gjurup har talt med. Beskrivelser af spillestederne, ungdomsklubberne, skolerne, Hvidovre Roklub, HIPS, Teatret, Risbjerggaard som det centrale sted, Rebækfestivallerne etc. etc. Bogen er på knapt 200 sider og sidste halvdel er en alfabetisk gennemgang af de lokale bands og musikere med billeder, plakater og pladecovers i farver og sort/hvid.

Undertegnede der selv bidrog til det musiske Hvidovre bl.a. i Hutlihut, Briller & Pæne Ben, Falcons og Pacific Grove er sammen med de andre implicerede meget begejstrede over værket. Forfatteren har på et tidspunkt sagt til mig: "Du må ikke være for nostalgisk Uffe!", men det er lidt svært at lade være med, for guderne skal vide at det var fede tider!

Hvidovre Avis skrev en artikel midt i 60'erne og omtalte byen som Danmarks svar på Liverpool, og noget er der om snakken skriver Thomas Gjurup. En kendsger-

ning er det at fra 1960-1980 spillede ca. 200 bands i Hvidovre, og alle er omtalt i bogen.

Godt gået Thomas!!

Bogen er et samarbejde mellem Danmarks Rockmuseum i Roskilde og Forstadsmuséet i Hvidovre, hvor den ligesom på Hovedbiblioteket kan købes for 199 kroner.

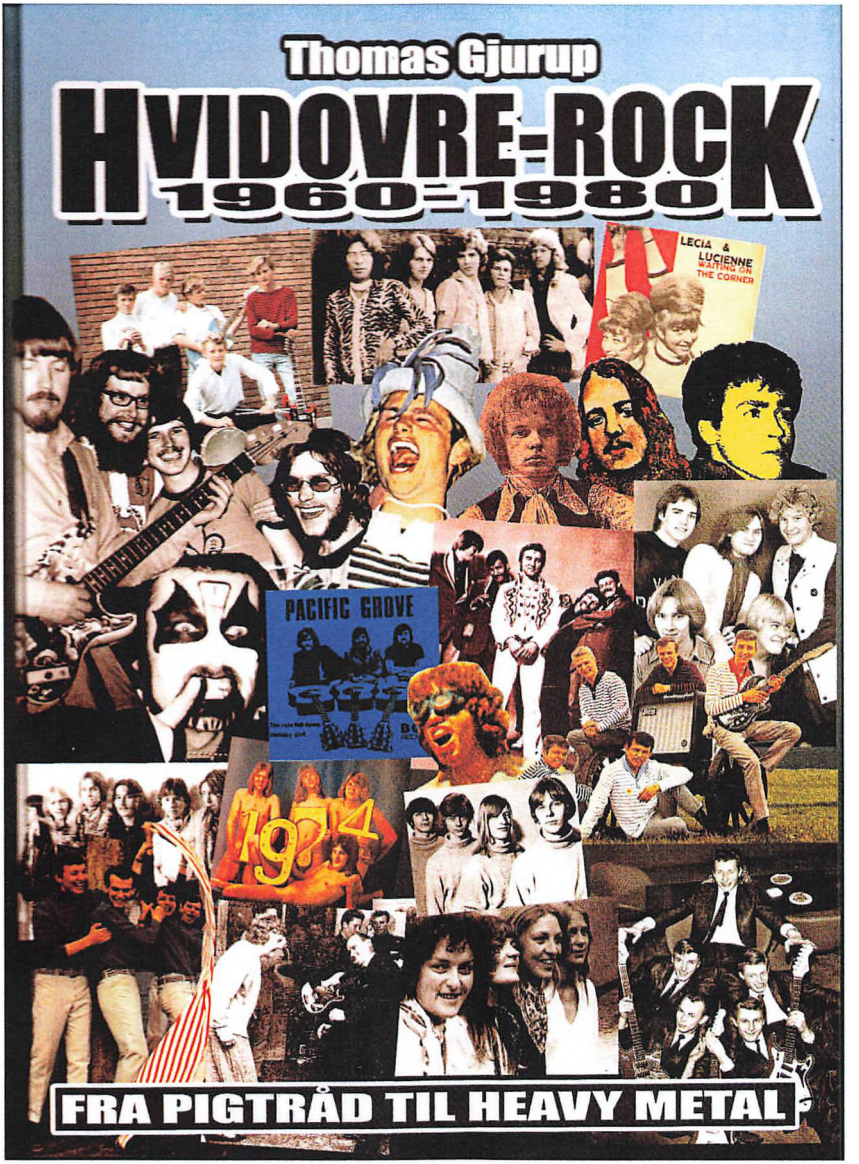

Ved landsbyens gadekær

Af Jørgen Salhauge og Jens Frederik Jørgensen

Når snakken falder på Avedøre Gadekær er der her 38 år efter, at Avedøre blev en del af Hvidovre Kommune, stadig mange Hvidovreborgere som spørger: Har vi sådan ét? - Ja, det har vi, og det er et af de flotteste i Danmark!

Gadekæret og livet omkring gadekæret rummer mange spændende historier, som Hvidovre Lokalhistoriske Selskab gerne vil delagtiggøre medlemmerne i.

På bagsiden af medlemsbladet nr. 3-2011 bragte vi derfor en efterlysning af borgere, lokale såvel som andre, der ville og kunne bidrage med indtryk og minder om deres oplevelser ved og omkring Avedøre Gadekær.

Denne efterlysning har resulteret i, at der har været tre interviews med i alt 6 personer, som har haft deres liv og virke ved og omkring gadekæret. Det indsamlede materiale vil blive brugt til en eller flere artikler i medlemsbladet, så vi på den måde får fortalt historier om Avedøre Gadekær. Det indsamlede materiale vil også blive videregivet til Forstadsmuseet, så man her kan trække på det i forskellig sammenhæng.

I dette nummer af bladet vil vi på et mere eller mindre overordnet plan fortælle om gadekær og Avedøre Gadekær. I næste nummer af medlemsbladet følger de personlige erindringer og fortællinger

Noget om gadekær

I "Den store Danske Encyklopædi" kan man læse følgende om emnerne kær og gadekær.

"Kær, betegnelse for dels et småvand, som kan være naturligt eller gravet, dels en landvegetation, som forudsætter megen fugtighed. Gadekær er oprindelig et kær i landsbyens fælles gadejord. I botanisk terminologi er kær en fugtighedsbetinget vegetation som mose og eng. Vådområdets næringsindhold udtrykkes i betegnelser som rigkær, fattigkær og kalkkær. Bevoksningen kan antydes, fx paludellakær og moskær. Endelig kan vandets oprindelse angives, fx væld kær, soligent kær og topogent kær (vand fra hhv. vandårer, omgivende jordlag og grundvand)."

Og ifølge Wikipedia er et **gadekær** *"et naturlig eller kunstigt anlagt vandområde. Som regel ligger det midt i landsbyens oprindelige bebyggelse, og ofte har det kun æstetisk og ikke længere nogen praktisk betydning. Tidligere opfyldte gadekæret to vigtige behov, nemlig som vandingssted for landsbyens kreaturer og som vandreservoir i forbindelse med brandslukning. Deraf navnet "branddam".*

Gadekærene er et vigtigt element i vores små landsbysamfund, og mange af arealerne er indrettet til ophold og socialt samvær. Andre har en stor biologisk værdi med et rigt dyreliv og planteliv.

En særlig type vandhuller – gadekær – kan ud over naturmæssige og kulturhistoriske værdier også være af stor rekreativ betydning og fungere som samlingssted for landsbyen. Så godt som alle landsbyer har eller har haft et gadekær. Måske er gadekæret det ældste anlæg i landsbyen og udgangspunkt for landsbyens placering. Gadekæret var fælleseje og lå på fællesjord. Det var stedet for mange af landsbyens aktiviteter, samt ikke mindst landsbyens branddam. Mange af de gamle gadekær er blevet ombygget til betonstøbte bassiner med lodrette vægge og-

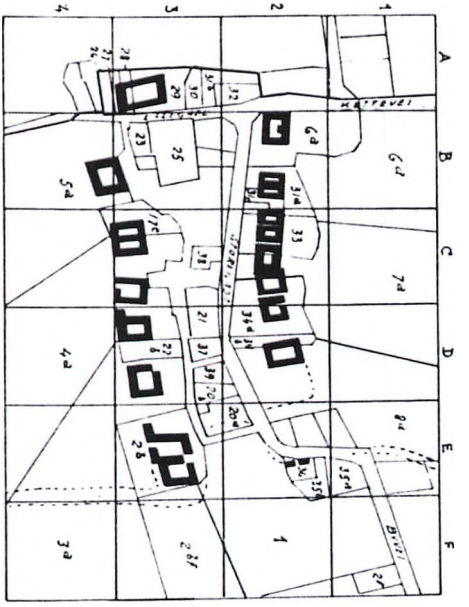

omgivet af hegn af sikkerhedsmæssige grunde. I dag er de oftest ikke længere i brug som branddamme og vedligeholdes derfor ikke. Mange er derfor i en dårlig stand med behov for restaurering.

Gadekæret fik også en sang med på vejen. Keld Heick og The Donkeys fik et stort hit i tresserne med sangen "Ved Landsbyens gadekær". Sangen blev lanceret i 1966 og spilles (som det sikkert vides) stadig i radioen. Den er fx medtaget på opsamlings-cd'en Dansktop gennem 40 år" fra 2008. Sangen er fra 1942 og blev oprindelig sunget af Valdemar Davids. Den blev også populær via de radiotrans-

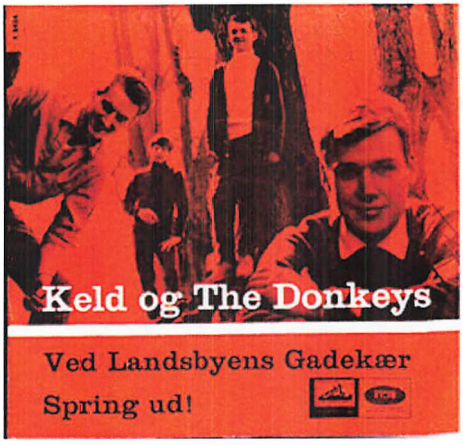

mitterede middagskoncerter fra restaurant Wivex sammen med Teddy Petersens orkester.

Noget om Avedøre gadekær

I Hvidovre Kommunes vestlige del ligger byområdet Avedøre med Avedøre Landsby. På det ældste originalkort fra 1779 ses det, at byen har form af et regelmæssigt rektangel, idet gårdene ligger i 2 snorlige rækker langs bygaden, som har en længde af ca. 640 gl. sj. alen og en bredde af 70 alen. (en alen er 0,6277 = 2 fod, men er Gl. Sj. alen er anderledes?)

Bag de to gårdrækker lå de rektangulære tofter eller tofteagre. På de moderne kort med højdekoter kan man se, hvor hensigtsmæssigt gårdene var anbragt i det lavtliggende terræn. 10 m-kurven når fra nord frem til byen, hvorfra det højere liggende terræn fortsætter sydover som to gamle lave parallelle rygge, som følges af de to gårdrækker. Den centrale og sydlige del af gaden ligger mindre end 5 m over havet, og på dette sted har der i ældre tid været naturlige forudsætninger for et gadekær. Den gamle branddam, gadekæret, ligger midt i landsbyen og er efterhånden blevet ændret til et parklignende anlæg med springvand i midten af dammen.

Øst for Storegade ligger nyere bygninger fra 1950'erne og 1960'erne. Afgrænsningen mod Byvej er bebygget og beplantet på en måde, der ikke umiddelbart giver fornemmelse af den bagved liggende landsby. Ved indkørslen fra syd til Storegade opleves et vejforløb med et fint lukket gaderum, hvor man tydeligt fornemmer karakteren af den gamle landsby. Her ligger også den gamle skole, som i dag anvendes til fælleshus for beboerne i landsbyen, og som nu også igen bliver benyttet som skole af den nærtliggende Produktionsskole.

Miljøet omkring Avedøre Landsby vidner om 1000-års historie som landbrugsfællesskab, hvor generationer af Avedøre-bønder kultiverede den frugtbare jord, længe før militæret eller velfærdsingeniører fik ambitioner på områdets vegne.

Oprindeligt strakte landsbyens marker sig helt ned til Avedøre Holme, og den snørklede Storegade med gadekær og tætliggende gårde udgjorde kernen i landbomiljøet. Selvom der kun er få gårde tilbage i Avedøre Landsby fornemmer man stadig den karakteristiske struktur som fortelandsby centreret omkring gadekæret og klart afgrænset mod sletten

Avedøre Gadekær ligger smukt og velbevaret midt i den gamle landsby, som det har gjort gennem mange århundreder. Det er et minde om dengang, der var brug for vandhullet til andre opgaver end nutidens. Midt i det grønne område, der i gamle dage blev kaldt gadejorden og var landsbyens fælles ejendom, ligger gadekæret. Det blev i det daglige brugt som vandingssted for kreaturer, vaskested for landsbrugsredskaber og heste og ikke mindst som vandreserve i forbindelse med ildebrande, der var en en tilbagevendende svøbe. Der var en større brand i en landsby mindst én gang hver generation. Avedøre har da også haft sin andel af ildebrande gennem tiden. Midt i 1800-tallet forsøgte regeringen at få styr på ildebrandsberedskabet i landsbyerne, og en ny forordning krævede, at hver landsby anskaffede en fælles sprøjte med tilhørende slanger.

I Avedøre blev der bygget et lille hus til byens sprøjte, og det ligger der stadig lige syd for gadekæret. Avedøre Gadekær ses på fotografier i mange hjem i Hvidovre, da gadekæret gennem de seneste år er blevet det mest populære baggrundsmotiv for lokale bryllupsbilleder.

Det kan også nævnes, at Avedøres ældste grundejerforening , Avedøre Grundejerforening", på deres generalforsamling den 7 juni 1945, besluttede at anbringe en mindesten ved gadekæret i landsbyen med inskription *"Til minde om Danmarks Befrielse den 5. Maj 1945"*. Den store sten, som er fundet på gården Kastanienborgs jorde, kan den dag i dag beses på plænen ved Avedøre Gadekær.

Vi efterlyser billeder af gadekæret

Til fortællingerne om Avedøre Gadekær efterlyser vi billeder af livet omkring gadekæret. Har du sådanne billeder, er vi interesseret i at se dem og få lov at lade dem indgå i det samlede materiale. Du får dine billeder retur, når vi har scannet dem ind. Specielt efterlyser vi billeder af den båd, der engang blev søsat i gadekæret (og

som væltede omkuld i forbindelse med søsætningen!) og billeder af prøvekørslerne omkring gadekæret med Tivolis sporvogn.

Med billederne håber vi at kunne udbygge lokalhistorien med flere detaljer, som den er set og oplevet af borgerne selv.

Kom og se Avedøre Gadekær og landsbyen i maj

Selskabet afholder mandag den 14. maj 2012 kl. 19.00 en guidet tur rundt i Avedøre, med mødested ved gadekæret. Se mere i medlemsbladet under "MEDLEMS-ARRANGEMENTER 2012".

Kom med dine bidrag til lokalhistorien

I samarbejde med Forstadsmuseet vil Hvidovre Lokalhistoriske Selskab gerne medvirke til indsamling af fortællinger, erindringer, billeder m.v om vores fælles lokalhistorie. Det gælder historier fra de lokale bydele og med flere forskellige indfaldsvinkler.

Der er planer i gang om, ved interviews og indsamling af andet materiale, at indsamle fortællinger, erindringer og oplevelser af og om livet i Hvidovre/Avedøre. Det skal gælde alle samfundsområder, kultur, sport, erhvervsliv, kirke og foreningsliv såvel som boligområdet.

Men har du/I noget at fortælle om jeres nærområde, eller er i besiddelse af billeder med lokalhistorisk interesse, hører vi gerne fra jer. Som ovenfor nævnt, er vi også interesseret i at lave interviews, og dermed bidrage til bevarelse af historien, fortalt af dem som har oplevet den. Find de gamle fotoalbums frem – der er måske noget der, som bringer minderne og historien frem, og som du/I gerne vil dele med andre.

I Avedøre blev der bygget et lille hus til byens sprøjte, og det ligger der stadig .

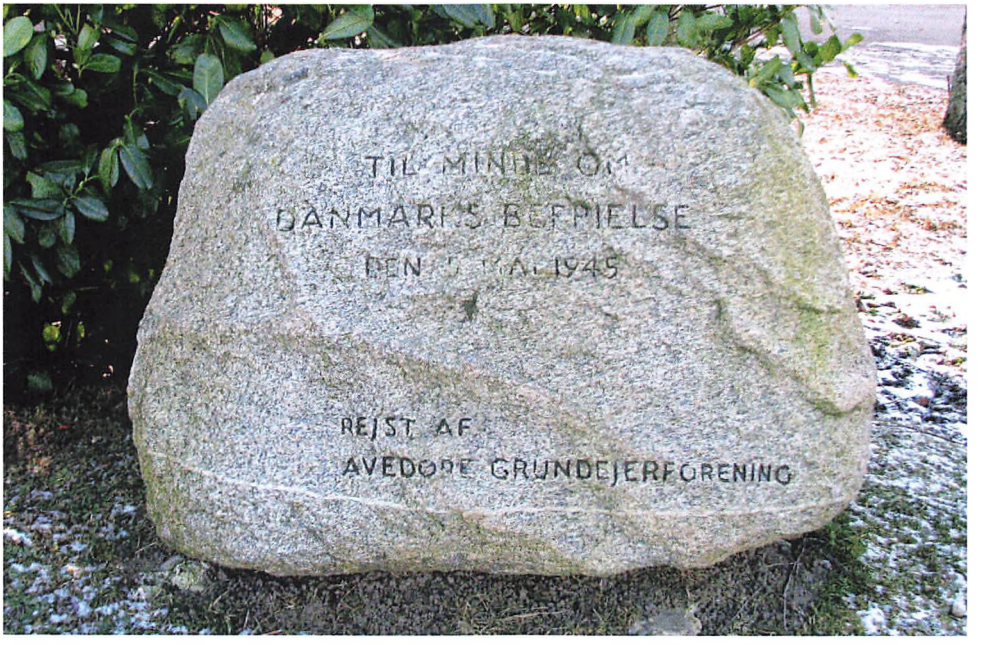

Stenen "Til minde om Danmarks Befrielse den 5. Maj 1945". Formanden for Avedøre Grundejerforening, har oplyst, at bestyrelsen har besluttet at male teksten på mindestenen op lørdag den 16. juni 2012 kl. 10.

Gartner Knudsen fortæller

Af Jørgen Salhauge

Som en opfølgning på vores artikel i medlemsbladet, havde Gartner Svend Knudsen givet tilsagn om at komme og holde et foredrag om sit spændende og indholdsrige liv. Det var en meget interessant historie med mange detaljer fra barndom og ungdom, om uddannelser i flere fremmede lande, såvel som de efterfølgende mange års forskelligartede opgaver, der rakte langt udover gartnerierhvervet.

F.eks. planerne om at opføre et stort indkøbscenter, Rødovrecenteret, var blandt en af de store opgaver, som blev gennemført, Og Svend Knudsen fortalte levende om de hektiske dage inden åbningen, hvor alt var klar vedrørende udlejning og åbningsceremoni, men hvor der måtte "jages" lidt med håndværksmestrene for at få færdiggjort byggeriet til den planlagte åbningsdato.

Også de store planer om skabelsen af et vandland i Avedøre samt skuffelsen over at det ikke kunne gennemføres, blev levende beskrevet. Alt i alt en meget interessant aften for de mange fremmødte tilhørere.

Hovedbibliotekets lørdagshjørne

Af Jørgen Salhauge

I forbindelse med udvidelsen af åbningstiden på Hovedbiblioteket lancerede biblioteket en ny aktivitet nogle lørdage i løbet af efteråret, nemlig, "Mød din lokale forening". Mange borgere lagde vejen forbi, og det blev derfor besluttet at fortsætte, da Hvidovre Kommune har et meget aktivt og mangfoldigt foreningsliv. Som den første forening i den nye omgang havde vort Selskab æren og glæden af at være til stede lørdag den 21. januar kl. 10.30-12.30. Standen var placeret vis a vis hovedindgangen, og var derfor noget af det første de besøgende lagde mærke til. Vi havde både vort nye banner, præsentation af Selskabet som et PowerPoint show samt medlemsbrochurer, og pjecer fra Forstadsmuseets store samling. Der var også et udvalg af bøger om lokalhistoriske emner, som kunne købes på stedet. Arrangementet var vellykket med mange nysgerrige besøgende. Enkelte benyttede lejligheden til at søge oplysning om lokale historiske hændelser, og der kom også nye medlemmer til. Fra Selskabet var formand Ole Asbjørn Petersen, næstformand Jens Frederik Jørgensen, Birthe Gerdes og Jørgen Salhauge tilstede og klar med svar på de besøgenes spørgsmål.

Ny bog om Hovedstadsmetropolens udvikling i efterkrigstiden

Af Lisbeth Hollensen

Hvordan opstod storbylandskabet omkring København og Frederiksberg, der fra ca. 1900 betegnedes Hovedstaden? Det gives der et bud på af 18 skribenter i bogen *Hovedstadsmetropolen efter 1945*, der udkom i december sidste år. En gedigen og rigt illustreret antologi på små 500 sider.

Med afsæt i en række kommuner omkring hovedstaden samt Frederiksberg skildrer bogen hovedstadsområdets nyere historie og udvikling. Bogen belyser, hvorledes Københavns og Frederiksbergs udvikling de sidste 150 år har været udslagsgivende for omegnens udvikling fra små landbrugssamfund, stationsbyer og gamle købstæder til moderne forstæder og byområder med infrastruktur, industri og nye boligområder til følge. Således blev de to gamle byer – København og Frederiksberg – i 1947 tegnet som håndfladen i den berømte Fingerplan, der strukturerede metropolens videre udvikling.

Antologien tager fat i mange af de historier, ideer, aktører og konflikter, der var en del af udviklingen og spænder således over artikler om naturfredning over planetbyer og industriområder til territorialkampe og elementbyggeri. Trådene samles i oversigtsartikler og artikler om de regionale samarbejdsorganer i 1900-tallet.

Bogens forfattere er arkivarer og museumsinspektører fra museer og arkiver i hovedstadsområdet og disse arkivers regionale organisation: Hovedstadsområdets kulturhistoriske Arkiver (HOKA). Kitt Boding-Jensen og Lisbeth Hollensen har således leveret Forstadsmuseets bidrag til bogen med artikler omhandlende henholdsvis Avedøre Holme og Priorparken i Brøndby. Avedøre Holme er Danmarks sidste klassiske storskala industriområde, mens Priorparken lagde i sin tid jord til det verdensomspændende kabelforetagende NKT. Begge er eksempler på industriområder, der blev planlagt og realiseret i efterkrigstidens nye forstæder, og som i dag står overfor store forandringer i takt med, at megen af Danmarks industri afvikles eller flyttes til udlandet.

Bogen henvender sig til planlæggere, forskere og studerende, der arbejder med by- og velfærdshistorie og med det 20. århundredes

samfundsudvikling, planlægning og urbanmiljø, men har også et lokalhistorisk sigte, idet artiklerne hver især har deres eget lokale tilsnit. *Hovedstadsmetropolen efter 1945* koster 300 kr. og kan købes hos Forstadsmuseet i Avedørelejren.

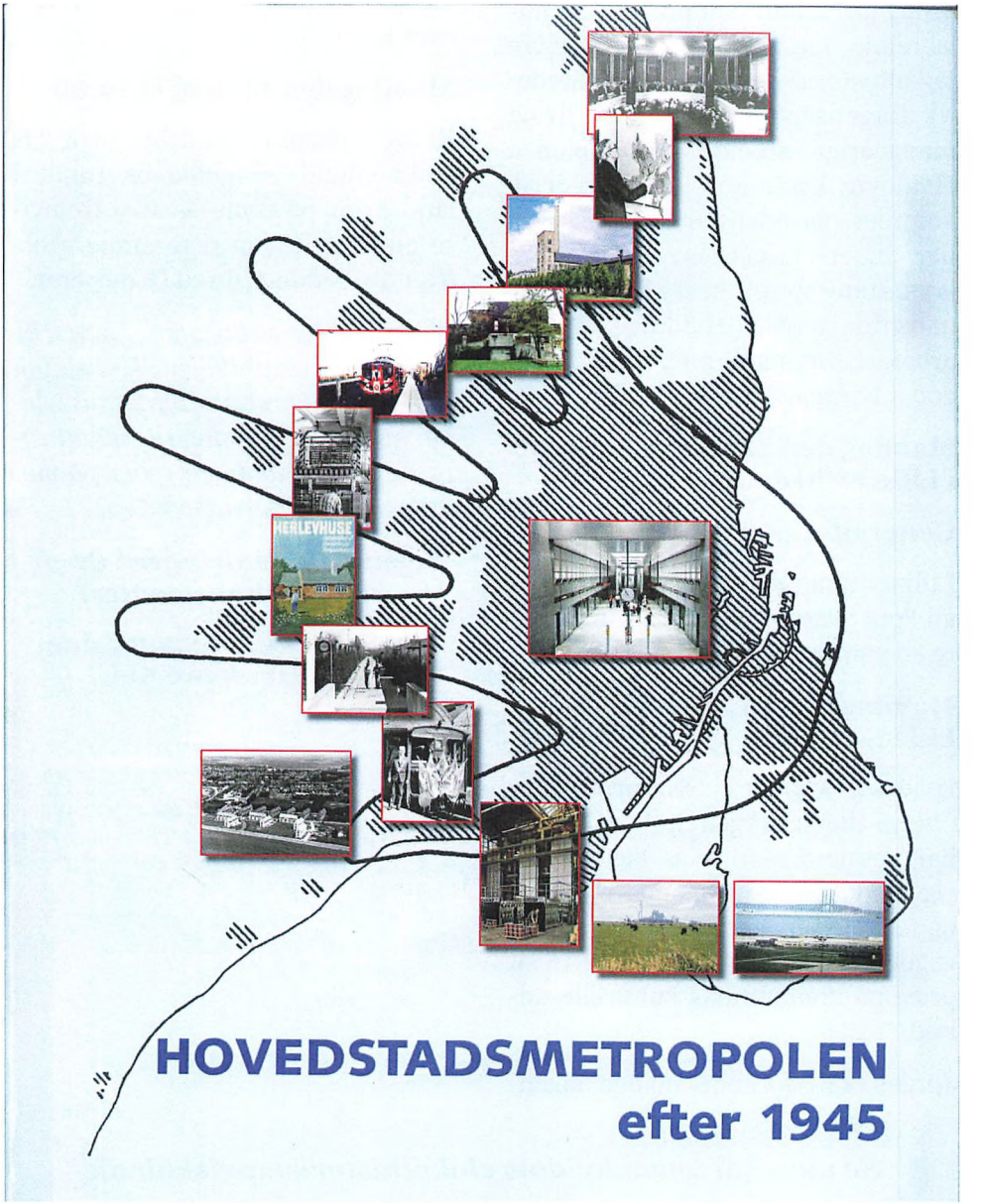

MEDLEMS-ARRANGEMENTER 2012

Mandag den 27. februar kl. 19.00 i Lille Friheden

Tidligere kommunaldirektør og nuværende næstformand i Hvidovre Lokalhistoriske Selskab Jens Frederik Jørgensen fortæller om sit liv og mangeårige arbejde på topplan i Hvidovre kommune. Jens Frederik kommer oprindelig fra det jyske og har inden ansættelse i Hvidovre kommune været beskæftiget i Finansministeriet. I Hvidovre har han arbejdet sammen med ikke færre end 4 borgmestre.

Mandag den 12. marts kl. 19.00 i Lille Friheden

Generalforsamling.

I tilknytning til generalforsamlingen vil Poul Sverrild vise og kommentere en gammel Hvidovre film.

Mandag den 16. april kl. 19.00 i Lille Friheden

Hvidovre Kulturråds Kulturpris blev i 2008 tildelt Jørgen Stoltze. Jørgen har gennem mange år beskæftiget sig med kultur på mange områder og har med meget stor viden og engagement været med til at sætte sit præg på kommunens kulturelle udbud.

Jørgen kan fortælle mange spændende historier, og han vil denne aften bl.a. fortælle om tiden helt tilbage, hvor vi stadig havde Hvidovre Kino.

Mandag den 14. maj kl 19,00

Besøg i Avedøre landsby, hvor Lis Holmenlund vil guide os rundt i landsbyen, og Hans Gärtner fremvise og fortælle om den gamle skole fra 1781. Mødested ved Gadekæret.

Tilmelding er nødvendig – dog ikke til generalforsamlingen. Tilmelding skal ske til Forstadsmuseet på telefon 36490030 tirsdag til fredag 10-15, i ugen inden mødet, eller på museets e-mail adresse (se side 2)

Eventuelle ændringer i de enkelte arrangementer:

Se Selskabets hjemmeside samt Hvidovre Avis.

Se mere på www.hvidovrelokalhistoriskeselskab.dk

Bestyrelsen for Hvidovre Lokalhistoriske Selskab 2011

Formand Ole Asbjørn Petersen
Grenhusene 53
tlf. 3649 5785
e-mail: 5002701@bredalsparken.dk

Næstformand Jens Frederik Jørgensen
Ørumvej 20
tlf. 3677 3076
e-mail: jfj@tdcadsl.dk

Kasserer Ejvind Jensen
Paris Boulevard 22
tlf.3649 2885
e-mail: brund.jensen@privat.dk

Bestyrelsesmedlem Vagn Bacher
Hvidovregade 31B,1.tv
tlf. 3648 1434
e-mail: vbacherjacobsen@gmail.com

Bestyrelsesmedlem Jette Randal-Lund
Østre Kvartergade 9 st.th
tlf. 3649 0659
e-mail: jette.randallund@gmail.com

KB-medl. Ømer Kuscu
Strandbyparken 20, st.tv
tlf. 2442 9294
e-mail: oku@hvidovre.dk

KB-medl. Nina Thøgersen
Berners Vænge 32, st.tv
tlf.3649 4636
e-mail: ntx@hvidovre.dk

1.suppl. Lars Bo Henriksen
Hvidovrevej 402
tlf. 36784869
e-mail: larsbo@sport.dk

2.suppl. Birte Gerdes
Strandmarksvej 46, 2.th.
2650 Hvidovre
36788404
e-mail: birtegerdes@yahoo.dk

Revisor Hubert Steffensen
Hesselbjergvej 12
3649 0963

Revisorsuppleant Inge Larsen
Berners Vænge 7. 2.tv.
tlf. 3678 4736

Forretningsudvalg :
Ole Asbjørn Petersen, Jens Frederik Jørgensen, Ejvind Jensen

Arrangementsudvalg :
Ole Asbjørn Petersen, Vagn Bacher, Ejvind Jensen, Knud Nygård Jensen, Birgit Møller Kristensen

Kommunikationsuvalg:
Ole Asbjørn Petersen, Jørgen Salhauge, Jette Randal-Lund, Lisbeth Hollensen, Jens Frederik Jørgensen.

Kulturistudvalget:
Jette Randal-Lund, Birthe Gerdes, Vagn Bacher

Avedøreudvalget er blevet integreret i arrangementsudvalget, og der er dannet et nyt fælles kommunikationsudvalg, som dækker de tidligere udvalg: PR og hjemmeside, Udviklingsudvalg samt bladudvalg.

Hvidovre - heftig rockby forklædt som slumrende soveby?

Tilbage i 1964 bragte Hvidovre Avis følgende optakt til en lokal konkurrence for pigtrådsorkestre:
Hvidovre bliver betragtet som det danske Liverpool!
Bag den mærkelige betegnelse ligger der ikke noget grueligt galt – men blot den kendsgerning, at Hvidovre er den by i kongeriget Danmark der har flest poporkestre.

At sammenligne Hvidovre med Beatles' hjemby Liverpool var nok noget af en journalistisk mundfuld, men noget var der da om snakken. Og den musikalske kilde blev ved med at springe i de næste mange år.

På grund af den store udflytning fra brokvartererne i København i 50'erne var Hvidovre nu forvandlet til et sandt hvepsebo af teenagere. Unge mennesker, der kedede sig, betød ballade, hvis man altså ikke satte dem til at spille fodbold, reparere knallerter eller spille musik – vel at mærke rockmusik. Derfor etableredes ungdomsklubber i Hvidovre, startende med Bredalsparken, der blev til Femagervejens Ungdomsklub, og snart efter Lejerbo, Danalund og Friheden.

Den første bølge af rockmusikere var pionerer på den danske scene: Treffters, Rocking Ghosts, Tommy P's Matadorerne, Peer Frost, Bjørn Uglebjerg og Lecia & Lucienne. Da pigtråden døde, overtog orkestre og musikere som Sensory System, Children, Hanne & Lotte Rømer, Bobby Molino & Nutrockers og Jan Toftlund, og i slutningen af 1970'erne var det orkestre som Overdrevet og Sigurds Kogeplade, der satte Hvidovre på Danmarkskortet. Ud af Hvidovre groede også 1980'er orkestre som Mercyful Fate, Voxpop, Scatterbrain, Naive, Artillery og Gangway. Og så var der alle de andre, der blot havde en fed tid, så længe det varede.

I Hvidovre-Rock finder du også historien om Hvidovres mange popklubber, om HIPS, da de unge blev for gamle til ungdomsklubberne, og Rebæk Festivalerne. Med andre ord tyve års rock i en *slumrende* soveby!

Thomas Gjurup. Autodidakt rockarkæolog startende med det kortlevende danske samlerblad Vinyl. Blandt hovedskribenterne på Politikens danske rockleksikon i 1985, siden tilknyttet redaktionen på forlagets verdensrockleksika. Udgav i slut-80'erne flere opsamlingsplader med dansk pigtråd. Var medstifter af pladeselskabet Frost Records i 2002 og står bag mere end 50 cd'er med dansk pigtråd. Har endvidere udarbejdet booklets for Karma Records.
Skrev i 2004 og 2009 bøger om rockmusikken i Roskilde. Udgav i 2011 *Hit House - Da Frederiksberg var rockens centrum.*

FORSTADSMUSEET
DANMARKS ROCKMUSEUM

ROSKILDE MUSEUMS FORLAG

ISBN 978-87-88563-81-8

Bogen om Hvidovre Rock—set fra bagsiden. Se mere inde i bladet

ISSN 0902-3046